

Vua Bảo Đại đã công bố bản Tuyên Ngôn Độc Lập?

Nguồn: Trần Hoàng/Trần Hoàng Blog

02/9/2013

" Tóm lại, lịch sử VN đã được viết lại bởi đảng CSVN. Chúng ta ghi nhớ các điểm chính dưới đây:

Ngay sau khi Nhật đảo chánh Pháp ngày 8-3-1945, Vua Bảo Đại đã công bố bản Tuyên Ngôn Độc Lập vào ngày 11-3-1945 và giao cho Trần Trọng Kim thành lập nội các vào ngày 17-4-1945.

Ngày 19-4-1945, Thủ tướng Trần Trọng Kim đã ra mắt quốc dân đồng bào nội các gồm có 11 nhân vật có uy tín và tên tuổi thời bấy giờ."

Tuyên cáo Việt Nam độc lập là tên một tuyên bố do hoàng đế Bảo Đại ban hành ngày 11 tháng 3 năm 1945. Đạo dụ này ra đời do phát xít Nhật muốn thành lập một bộ máy cai trị bản xứ nhằm giúp Nhật

khai thác tài nguyên, phục vụ cho nhu cầu chiến tranh của quân đội Nhật Bản Theo đó, Đạo dụ này tuyên bố hủy bỏ mọi ràng buộc chính trị giữa Việt Nam và Đế quốc Thực dân Pháp, hủy bỏ Hòa ước Patenôtre năm 1884 cùng các hiệp ước nhận bảo hộ và từ bỏ chủ quyền khác đã ký với Pháp, công nhận vai trò lãnh đạo vùng Đông Á cũng như quyền trưng dụng mọi tài sản tại Việt Nam của Đế quốc Nhật Bản. Nó đưa đến sự thành lập chính phủ Đế quốc Việt Nam vào ngày 17 tháng 4 năm 1945.

Đến khi Nhật đầu hàng phe Đồng minh, Thủ tướng Trần Trọng Kim vào ngày 16 tháng 8 năm 1945 khẳng định sẽ bảo vệ nội các Đế quốc Việt Nam. Ngày 18 tháng 8 cùng năm, vua Bảo Đại đã gửi thư cho các cường quốc Đồng Minh (Anh, Pháp, Mỹ và Trung Quốc) đề nghị công nhận Đế quốc Việt Nam là chính phủ đại diện của Việt Nam.

<https://web.archive.org/web/20130802103700/http://www.vninfos.com/selection/histoire/1945.html>

The Dragon Spirit Flag of Nguyen Dynasty, used by Emperor Bảo Đại since 11 March to 30 August 1945.

Hiện nay đảng CSVN đang tạm thời nắm quyền kiểm soát ở Việt Nam. Như ai đó nói: “Lịch sử được viết bởi những kẻ chiến thắng”. Tương tự, lịch sử Việt Nam đã bị viết lại bởi các sử gia là đảng viên của đảng CSVN.

“Những ai đã sống và đi học ở Miền Nam trước năm 1975 đều không hề biết ngày 2-9-1945”.

Ngay sau khi Nhật đảo chánh Pháp ngày 8-3-1945, Nhật đã khuyến khích 3 nước Đông Dương hãy tuyên bố độc lập ngay.

Vua Bảo Đại đã công bố bản Tuyên Ngôn Độc Lập vào ngày 11-3-1945 và giao cho Trần Trọng Kim thành lập nội các.

Vua Norodom của Kampuchea cũng tuyên bố độc lập vào ngày 13-3-1945, vua Sisavang Vong của Lào cũng tuyên bố độc lập vào ngày 8-4-1945.

Người Miền Nam chỉ biết Vua Bảo Đại đã công bố bản Tuyên Ngôn Độc lập vào ngày 11-3-1945, và chỉ định ông Trần Trọng Kim làm Thủ tướng đầu tiên của Quốc Gia Việt Nam.”

Thủ tướng Trần Trọng Kim là một học giả, một sử gia, một nhà đại trí thức, đã tập hợp được những tinh hoa của Việt Nam thời bấy giờ, và lập ra nội các gồm 11 người.

“...Trần Trọng Kim trình danh sách Nội các lên vua Bảo Đại phê chuẩn vào ngày 17-4-1945 và ra mắt Quốc dân 2 ngày sau đó (19 – 4 – 1945).

Xin liệt kê ra đây danh sách Nội các Trần Trọng Kim:

1. Trần Trọng Kim, Giáo sư, Học giả, nhà Sử học: Thủ tướng.
2. Trần Văn Chương, Luật sư: Phó Thủ tướng kiêm Bộ trưởng Ngoại giao.
3. Trần Đình Nam, Y sĩ: Bộ trưởng Nội vụ.
4. Trịnh Đình Thảo, Luật sư: Bộ trưởng Tư pháp.
5. Hoàng Xuân Hãn, Thạc sĩ Toán: Bộ trưởng Giáo dục và Mỹ nghệ.
6. Vũ Văn Hiền, Luật sư: Bộ trưởng Tài chính.
7. Phan Anh, Luật sư: Bộ trưởng Thanh niên.
8. Lưu Văn Lang, Kỹ sư: Bộ trưởng Công chính.
9. Vũ Ngọc Anh, Bác sĩ: Bộ trưởng Y tế.
10. Hồ Tá Khanh, Bác sĩ: Bộ trưởng Kinh tế.
11. Nguyễn Hữu Thi, cựu Y sĩ: Bộ trưởng Tiếp tế.

Ngoài 11 thành viên Nội các, Chính phủ Trần Trọng Kim còn bổ nhiệm mấy vị sau đây đảm nhận trọng trách ở các địa phương xung yếu:

- Phan Kế Toại: Khâm sai Bắc bộ.
- Nguyễn Văn Sâm: Khâm sai Nam bộ.
- Trần Văn Lai: Đốc lý Hà Nội.
- Đặng Văn Hưởng: Tổng đốc Nghệ An.
- Kha Vạn Cân: Đô trưởng Sài Gòn.

Trong số 16 người trên, phần nhiều về sau đã trở thành cán bộ cao cấp của Chính phủ nước Việt Nam Dân chủ Cộng hoà.

Thiết nghĩ nếu họ là bù nhìn tay sai Nhật thì sao được vậy (...trở thành cán bộ cao cấp của Chính phủ nước Việt Nam Dân chủ Cộng hoà).

Chẳng lẽ cùng Nội các mà Thủ tướng là bù nhìn tay sai Nhật, còn các thành viên khác thì không?

10 thành viên Nội các với 5 quan chức trọng trấn gần bó chung quanh Trần Trọng Kim toàn là người có học vị, có uy tín. Nghĩa là đủ trình độ nhận biết bản chất vị Thủ tướng của mình. Họ thực lòng cộng sự đã nói lên nhân cách và uy tín của Trần Trọng Kim...” Trích “Cách Mạng Mùa Thu 1945 không hề xảy ra“

Ông Hồ Chí Minh rất ganh tức với cụ Trần Trọng Kim vì các thành tích nói trên, nên ông HCM đã tìm cơ hội thoán đoạt công lao của cụ Trần Trọng Kim.

Biết trước có cuộc mít-ting của công chức Hà Nội vào ngày 17-8-1945, ông HCM và các đảng viên CSVN đã chuẩn bị và tổ chức vụ CƯỚP Chính Quyền vào ngày ấy, biểu tình thêm lần nữa vào ngày 19-8, và rồi “tuyên bố độc lập ngày 2-9-1945”.

Các đảng phái quốc gia thời ấy (có hơn 40 đảng phái, phong trào, hội đoàn...) và có những người không theo đảng phái nào đều muốn đuổi Pháp ra khỏi VN. Một số nghe theo lời đường mật của ông HCM vì họ chưa nhận ra đường lối chính trị và chân dung thật sự của ông. Nhưng chỉ một thời gian ngắn theo Việt Minh, họ biết đã bị mắc lừa, nên đã bỏ rơi ông HCM.

Vì ở thế yếu, không được tin phục, nên ông Hồ Chí Minh đã phải xóa ván cờ, và tuyên bố giải tán đảng Cộng Sản Đông Dương ngày 11-11-1945.

Có hàng mấy chục hội đoàn, phong trào, và đảng phái quốc gia vào lúc ấy, kể cả đảng cộng sản, nhưng không hội đoàn đảng phái nào đủ mạnh để một mình chống Pháp. Họ phải buộc lòng ngồi lại với nhau vì không có đảng nào có dồi dào về tiền bạc, không có khí giới, nên khi ông HCM tìm cách sắp xếp lại các nhân vật trong chính phủ, mời các nhân sĩ vào trong nội các của chính phủ, và thế là có Chính phủ Liên Hiệp ra đời năm 1946.

Nhưng nội các 1946 lại mắc mưu ông HCM một lần nữa khi ông HCM lợi dụng vai trò làm trong chính phủ để đuổi quân đội Trung Hoa Quốc Dân Đảng của Tưởng Giới Thạch ra khỏi VN, và mời Quân Pháp trở lại Việt Nam qua Hiệp Định Sơ Bộ 6-3-1946. .

Ông HCM mời quân Pháp trở lại VN để mượn tay quân Pháp giết các thủ lĩnh của các đảng phái quốc gia (lúc ấy cũng mong ước đuổi Pháp giành độc lập). Ông HCM dùng con đường ngoại giao để đuổi khéo quân đội của Trung Hoa Quốc Dân Đảng về nước vì đạo quân Tàu ủng hộ các đảng phái quốc gia Việt Nam, (và không ủng hộ cộng sản Việt Nam).

Ông HCM vờ hợp tác với các lãnh tụ của các đảng phái quốc gia để gọi là đánh Pháp, nhưng ông lại bí mật báo cho quân Pháp biết vị trí đóng quân và nơi ở của các vị chỉ huy, các vị lãnh đạo của các đảng phái quốc gia để mượn tay quân Pháp bắt hết tất cả. Thế là lực lượng các đảng phái quốc gia bị suy yếu, và ông HCM nổi lên ở thế mạnh. Đây là giai đoạn 1945-1950.

Nhưng vì đảng cs của ông HCM quá tàn ác, dùng các thủ đoạn ám sát giết hại quá nhiều người, nên những người trong lực lượng Việt Minh trốn về thành phố hoặc trở về nhà. Lực lượng của ông HCM suy yếu hẳn. Ông Hồ Chí Minh phải trốn vào rừng vì bị quân Pháp truy nã. Lẽ ra, ông HCM đã chết trong rừng vì tuyệt vọng và thiếu thốn.

Nhưng cái may lại đến với ông khi Mao Trạch Đông đánh thắng Quốc Dân Đảng của Tưởng Giới Thạch và đuổi ông này ra đảo Đài Loan 1949.

Ông Hồ Chí Minh quá mừng rỡ, nên đã bí mật qua cầu viện Mao vào mùa xuân 1950. Việc mãi quốc cầu vinh của ông HCM đã thành công vì Mao là một người có tầm nhìn xa và là một nhà chiến lược.

Trong cuộc thương lượng bí mật với HCM, Mao đòi lấy Hoàng Sa và Trường Sa và coi Miền Bắc VN như một trái độn (theo phe cộng sản) để không một nước nào đánh vào Trung Cộng ở phía nam. Mao. Ông HCM đồng ý trao đổi để Mao chiếm HS và TS, đổi lại thì ông HCM sẽ Mao cung cấp súng ống đạn dược và cử bộ đội Trung Cộng qua VN đánh Pháp.

Mùa xuân 1951, quân viện và vũ khí hậu cần của Trung Cộng gửi tới VN. Ông HCM phải thực hiện Cải cách Ruộng đất 1951-1956 theo chỉ thị của Mao. Ông HCM đã viết báo cáo về chuyện cải cách ruộng đất và gửi Mao.

Mao giúp ông HCM chiếm Điện Biên Phủ 1954 để ông HCM dùng chiến thắng ấy như là công lao riêng của đảng CSVN đã lãnh đạo một lực lượng chống Pháp. Với tư thế chiến thắng của ông HCM, cộng thêm với thế lực đang lên của Trung Cộng (qua chiến tranh với Mỹ ở Triều Tiên 1953), và thế chiến lược của Mỹ và Pháp vào lúc ấy... đã áp đảo và buộc chính phủ của ông Ngô Đình Diệm phải chia đôi Quốc gia Việt Nam, một nước Việt Nam mới mà Vua Bảo Đại đã tuyên bố độc lập và thống nhất từ ngày 11-3-1945.

Đây là các sự kiện lịch sử: từ 3-1945 đến tháng 7-1954, ở Miền Bắc và kể cả Hà Nội vẫn còn trực thuộc chính phủ của Quốc gia Việt Nam; không có một công thự hay văn phòng chính phủ nào được gọi là của Nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa; đảng CSVN vẫn hoạt động bất hợp pháp, và đảng không dám công bố một văn phòng chính thức nào là văn phòng của đảng. (Lúc đó đổi tên là đảng LĐVN 1951-1976).

Tài liệu lịch sử cho thấy: TT Ngô Đình Diệm đã không ký vào Hiệp định Geneve chia đôi đất nước ngày 20-7-1954. Vì thế, ông không cần phải tuân theo Hiệp định ấy, và dĩ nhiên không ủng hộ cuộc tổng tuyển cử 1956.

Sự kiện trên cho thấy rằng Nước VNDCCH hay tuyên ngôn độc lập 2-9-1945 chỉ là sản phẩm tự biên tự diễn của các đảng viên đảng CSVN tạo ra và họ tự công nhận rồi rêu rao tuyên truyền mãi và buộc người Miền Bắc phải tin.

Đảng CSVN từ một tổ chức bất hợp pháp, không chính danh vì từ khi ra đời 1930 cho đến nay đảng cũng không có một giấy phép hoạt động do chính phủ nào cấp giấy phép sinh hoạt đảng. Từ

1930-1954, đảng CSVN cũng chưa từng có một văn phòng công khai để hoạt động hợp pháp. Đảng từ tay không mà cướp được một nửa nước VN qua các thủ đoạn chính trị và Hiệp Định Geneve 1954 là thành công đầu tiên của đảng và ông HCM.

Trở lại chuyện mật ước trao đổi đất đai biển đảo lấy vũ khí giữa Mao và ông HCM năm 1950. Sau khi giúp ông HCM chiếm được Miền Bắc, Mao đã dựa vào mật ước với ông HCM 1950, để đòi thù lao một số hòn đảo trong quần đảo Hoàng Sa vào năm 1956 và bắt nước VNDCCH phải công nhận. Thế là có Công Hàm Phạm Văn Đồng 14-9-1958 ra đời, công nhận Hoàng Sa và Trường Sa là của Trung Cộng.

Hàng Năm, ông HCM đều qua nghỉ dưỡng ở Trung Cộng. Ông HCM ở đó từ 1-3 tháng; và cho đến năm 1968 ông HCM vẫn còn giữ thói quen ấy. Ông là một người đàn ông mạnh mẽ, và độc thân, trong khi Mao Trạch Đông là một con quỷ hoang dâm vô độ. Chắc chắn Mao đã gài bẫy mỹ nhân kế và ông HCM sa vào đấy. Hình ảnh của những ngày ông HCM ở vùng Quế Lâm (Trung Quốc) chắc chắn được Mao bí mật chụp hình và dùng làm các chứng cứ. Trung Cộng chắc chắn đã khéo léo lộ ra cho các đệ tử của ông HCM trong cuộc họp ở Thành Đô (TQ) vào ngày 3 và 4 tháng 9, 1990.

Mật ước giữa Mao và ông Hồ vào năm 1950 về Trường Sa Hoàng Sa, và các hình ảnh của ông HCM trong những lần nghỉ dưỡng (ăn chơi) hàng năm ở Trung Quốc hiện nay là cái kèm kẹp vào cổ đảng CSVN và Nhà Nước. Bởi vậy, hai mươi ba năm qua, Trung Quốc đối xử tàn tệ và khinh bạc cỡ nào, đảng và nhà nước cũng cúi đầu nghe theo. Vì TQ đã hăm sẽ tung tài hình ảnh của “bác Hồ” và các mật ước đã ký kết giữa TQ và đảng CSVN cùng Nhà Nước ra bất cứ lúc nào cần, và nếu chuyện ấy xảy ra, đảng CSVN và nhà nước chỉ còn chui xuống cống.

Bởi vậy, trong hơn mấy chục năm qua, khi TQ chiếm Trường Sa 1988, ngăn cấm ngư dân VN không được đánh cá trong vùng Biển Đông, bắn giết và giam cầm ngư dân VN, xâm nhập và đòi quyền lợi trong vịnh Bắc bộ, cho dân quân Trung Quốc vào VN thành lập các doanh nghiệp (có trời mới biết họ làm gì), kéo tàu dầu vào khoan dầu trong Biển Đông vào đầu năm nay,...nhưng nhà nước, công an VN, và quân đội VN vẫn nín khe không dám hó hé tới. Ngược lại, người VN nào trong nước lên tiếng phản đối TQ, là nhà nước VN bắt giam tù ngay.

Chúng ta ghi nhớ các điểm chính dưới đây.

Ngay sau khi Nhật đảo chánh Pháp ngày 8-3-1945, Nhật đã khuyến khích 3 nước Đông Dương hãy tuyên bố độc lập ngay.

Vua Bảo Đại đã công bố bản Tuyên Ngôn Độc Lập vào ngày 11-3-1945 và giao cho Trần Trọng Kim thành lập nội các. (1, 2,3 , 4)

(Vua Norodom của Kampuchea cũng tuyên bố độc lập vào ngày 13-3-1945, vua Sisavang Vong của Lào cũng tuyên bố độc lập vào ngày 8-4-1945) (3)

Ngày 17-4-1945, Thủ tướng Trần Trọng Kim, là vị thủ tướng đầu tiên của nước Việt Nam độc lập và thống nhất, đã ra mắt quốc dân đồng bào nội các của ông gồm có 10 bộ trưởng là các nhân vật có uy tín và tên tuổi thời bấy giờ. (4, trang 11)

Trong thời gian này, nạn đói năm Ất Dậu diễn ra, chính phủ của Thủ tướng Trần Trọng Kim ra tay cứu trợ, chở gạo từ Miền Nam ra miền Trung và miền Bắc bằng đường xe lửa. Nhưng đảng CS Đông Dương do ông Hồ Chí Minh lãnh đạo và các đồng chí của ông muốn lợi dụng tình hình lộn xộn để chiếm chính quyền nên đã ngăn không cho xe lửa chạy ra Bắc. Kết quả số người Việt Nam ngoài miền Bắc đã bị chết đói rất nhiều. Dân chết đói là các tỉnh Thanh Hóa, Nghệ An, Hà Tĩnh, Thái Bình và các vùng lân cận Hà Nội và vùng cao nguyên Bắc Phần.

Lợi dụng cuộc Mít-tinh ngày 17-8-1945 của Tổng Đoàn Công Chức Hà Nội chào mừng chính phủ Trần Trọng Kim, một nhóm người mang theo cờ đỏ, cờ búa liềm với thái độ hùng hổ nhảy lên khán đài giành lấy quyền tổ chức,...Thế là cuộc mít-tinh của những công chức hiền lành bỗng chốc trở thành cuộc biểu dương của Mặt Trận Việt Minh: “Quả lửa lịch sử bắt đầu chính là từ đây ! Vận nước khốn nạn nhất cũng bắt đầu từ đây.”

Những người cộng sản VN cũng thú nhận trong sách báo của họ rằng đấy là một vụ: CUỐP Chính Quyền 17-8-năm 1945. Điều ấy đã thừa nhận chính phủ Trần Trọng Kim là chính quyền hợp pháp và là chính quyền đầu tiên của Quốc Gia Việt Nam độc lập.

17.8.45: Mít-tinh của Tổng Đoàn Công Chức để chào mừng chính phủ Trần Trọng Kim

17.8.45: Mít-tinh của Tổng Đoàn Công Chức để chào mừng chính phủ Trần Trọng Kim bỗng chốc trở thành biểu tình của Mặt Trận Việt Minh: “Quả lửa lịch sử” bắt đầu chính là từ đây! Vận nước khốn nạn nhất cũng bắt đầu từ đây! (8) Chú ý lá cờ vàng, 3 sọc đỏ (gọi là cờ quẻ ly vì có sọc ở giữa không liền nét)

Quốc Kỳ Thứ Nhất của Quốc Gia Việt Nam Cộng Hòa, do Chính phủ Trần Trọng Kim công bố Ngày 8 Tháng 5, 1945. Cờ này được nhân dân gọi là Cờ Quẻ Ly.

(http://thien2012.multiply.com/journal/item/11?&show_interstitial=1&u=%2Fjournal%2Fitem)

Sách sử và báo chí của đảng gọi biến cố đó là “cướp chính quyền” của chính phủ Trần Trọng Kim, còn các văn-nô, thơ-nô gọi đó là Cách mạng mùa Thu!

Nhóm từ “cướp chính quyền” nói về biến cố này là rất chính xác. Xưa nay, để lật đổ một chính quyền tàn ác, độc tài, bất lương thì người dân đứng lên làm cuộc cách mạng lật đổ chính quyền ấy, chứ chính phủ của thủ tướng Trần Trọng Kim ra đời tháng 4-1945 mà từ người đứng đầu cho đến các bộ trưởng là các nhân vật uy tín, tài trí, và là các trí thức cỡ lớn của VN lúc bấy giờ, thì việc lật đổ gọi chính xác nhất là cướp chính quyền.

Tuy tồn tại với thời gian rất ngắn, khoảng 4 tháng, nhưng nhiều người VN cho rằng chính phủ Trần Trọng Kim cũng đã thực hiện được những thay đổi rất quan trọng mà kết quả là miền Nam Việt Nam được thừa hưởng những thành quả này từ 1945-1975. (4, trang 12)

Chính phủ Trần Trọng Kim lương thiện nhất và không từng làm một hành động nào tàn ác, hay tham nhũng; thậm chí chính họ đã thành công trong việc yêu cầu Pháp và Nhật phóng thích tất cả các tù

nhân chính trị ngoài Côn Đảo và các nhà tù trong đất liền; nhờ đó mà Lê Duẩn, Phạm Hùng, Tôn Đức Thắng, Nguyễn Văn Linh... được trả tự do rời khỏi Côn Đảo; Đỗ Mười được rời khỏi nhà tù Hỏa Lò Hà Nội. Và về sau nhóm này đã trở thành các con quỷ dữ, đã gây ra cuộc chiến tranh VN 1954-1975, chiến tranh Kampuchea làm chết hơn 5 triệu người VN.

Do đó hành động cướp chính quyền của ông HCM và các đảng viên CS Đông Dương không thể gọi là cách mạng, nên chữ chính xác nhất là “cướp chính quyền”.

(Mấy năm nay, sách sử và báo chí đồng loạt bỏ, không dùng nhóm từ “cướp chính quyền” nữa, với mục đích lừa đảo không muốn cho thế hệ hiện nay biết các việc làm gian manh của đảng CSVN hồi 1945-1954.

Từ khi ra đời 1930 cho đến năm 1954, đảng CS Đông Dương bị đặt ra ngoài vòng pháp luật. Đảng không hề có một văn phòng liên lạc nào của đảng mang tính công khai trên cả 3 miền Bắc Trung Nam, đảng CSĐD không được ai biết tới, chưa từng làm việc gì có ích, và chưa có công lao gì trong cuộc giành độc lập và chống Pháp, nên đảng CSĐD bị giới nhân sĩ, trí thức, sinh viên, học sinh và công chức thời ấy vừa coi khinh vừa sợ hãi.

(cập nhật 28-8-2013-

Bùi Tín – Đảng Cộng sản Việt Nam thiếu chính danh

Hoàng Xuân Phú- <http://hpsc.iwr.uni-heidelberg.de/hxphu/index.php?page=differentwritings>)

Thực tế ấy biểu hiện qua việc ông HCM và đảng cộng sản Đông Dương phải ẩn náu, trốn tránh, lươn lẹo đổi tên soàn soạch trong thời kỳ 1945-1951 chỉ cốt nhằm đánh lừa người Việt Nam non trẻ, nhẹ dạ tham gia với họ.

Khi nhìn thấy việc tự biên tự diễn cướp chính quyền tháng 8-1945 coi bộ không được mấy ai ủng hộ, rồi việc tổ chức ở Hà Nội để tuyên ngôn độc lập ngày 2-9-1945 cũng không có ai tin gì mấy, chuyện diễn trò lừa gạt mời các nhân vật tiếng tăm của các đảng phái quốc gia đứng tên vào nội các của nước VNDCCH cũng không đánh lừa được mấy ai tin... Chính phủ Cách mạng Lâm thời của cộng sản ra đời tháng 2-9-1945 không được người VN và các đảng phái quốc gia coi ra gì, nên HCM kêu gọi thành lập Chính phủ Liên Hiệp ra đời 1-1946. Lợi dụng các đảng phái quốc gia sơ hở, không đề phòng, lực lượng

Việt Minh dưới sự chỉ huy của ông Võ Nguyên Giáp và ông Huỳnh Thúc Kháng đã tấn công cơ sở Việt Nam Quốc dân Đảng và Việt Nam Cách Mệnh Đồng minh hội, xử tử nhiều đảng viên hai đảng này, và bắt nhiều người khác. Chính phủ Liên Hiệp tan rã, Vũ Hồng Khanh, Nhất Linh Nguyễn Tường Tam chạy trốn qua Hồng Kông.

Đảng CS Đông Dương với chủ trương chính là tiêu diệt các đảng phái quốc gia, nhưng xem ra không dễ vì giai đoạn 1945-1954 có 10 chính đảng quốc gia và các hội đoàn hoạt động rất mạnh mẽ, đảng CS ĐD không thể tiêu diệt được, nên lại tìm các tiếp cận với các đảng viên của các đảng phái khác để dụ dỗ, tuyên truyền, ai không nghe thì giết trừ hậu họa.

Ông HCM khi ấy đang ở trong độ tuổi khôn ngoan và chín mùi, và có nhiều mưu mô: phải làm một cái gì để tạo công lao, để gây tiếng vang, và dùng chiến thuật tiếp cận để ám sát và tiêu diệt các đảng phái quốc gia. Ông HCM đã mời Pháp trở lại Đông Dương qua Hiệp Định Sơ Bộ 1946. Khi Pháp trở lại Đông Dương, HCM hô hào, kêu gọi toàn thể người VN đứng lên chống Pháp! Các đảng phái quốc gia lại mắc bẫy và hòa hợp hòa giải hợp tác với đảng CS Đ D để chống Pháp.

Ban ngày đảng viên cộng sản giả vờ chống Pháp, nhưng đêm đến thì tìm cách mua chuộc, ám sát những ai thuộc các đảng phái quốc gia. Mặt khác, đảng viên CSĐD lại còn mật báo cho Pháp bắt các đảng viên của các đảng phái quốc gia để làm suy yếu lực lượng phe quốc gia.

Nhưng xem ra đảng CS không dễ chiếm lấy lòng dân và không thể chiếm nước Việt Nam vào tay họ vì các đảng phái quốc gia quá mạnh, nên ông HCM đã cõng rắn cắn gà nhà bằng cách qua Trung Quốc tháng 2-1950 để xin Mao Trạch Đông đem quân qua giúp, xin vũ khí đạn dược, và tiền bạc để hoạt động, sai Nguyễn Lương Bằng và Chu Huy Mân trồng và sản xuất cây thuốc phiện và cần sa (ở vùng biên giới Tây Bắc), thu hoạch bán lấy tiền hoạt động; đồng thời với mục đích đánh lừa, các hành động tàn ác như ám sát, giết người...của đảng CSĐD làm mọi người ghê tởm, đảng CS Đông Dương đổi tên thành đảng Lao Động VN 1951 để kêu gọi giới học sinh sinh viên tham gia chống Pháp.

Tóm lại, lịch sử VN đã được viết lại bởi đảng CSVN, đó là lịch sử không đáng tin. Chúng ta ghi nhớ các điểm chính dưới đây:

Ngay sau khi Nhật đảo chánh Pháp ngày 8-3-1945, Vua Bảo Đại đã công bố bản Tuyên Ngôn Độc Lập vào ngày 11-3-1945 và giao cho Trần Trọng Kim thành lập nội các vào ngày 17-4-1945.

Ngày 19-4-1945, Thủ tướng Trần Trọng Kim đã ra mắt quốc dân đồng bào nội các gồm có 11 nhân vật có uy tín và tên tuổi thời bấy giờ.

Nguồn: Trần Hoàng/Trần Hoàng Blog

<http://vietinfo.eu/tu-lieu/vua-bao-dai-da-cong-bo-ban-tuyen-ngon-doc-lap.html>